

فلسفه علم (ش.ش / علم شناسی)

فلسفه علم، دانش «مطالعه روشمند احوال حقیقی علم و علوم است» و هدف نخست آن بازشناسی مسائل و ابعاد خود علم بر هز زمینه ای است که علم در آن می رویید؛ مثلاً علم به مثابه آینه حقایق (وجه حکایت گری از واقعیت) و شأنی از شؤون آفرینش (هستی شناسی علم) و بررسی آن در پهنه اجتماعی است (پدیده اجتماعی) و... هدف نهایی فلسفه علم، چیزی جز آگاهی عالمانه از خود علم و علوم و نیز انسان (به مثابه دانشگذار و دانش گزار و دانش پذیر) و از همه، مهم تر به طور غایی، تحصیل «معرفت خداوند» به اندازه توان بشر و تقرّب به ذات پاک او نیست.

فیلسوف علم، به طور بنیادین به اندیشه ها و علوم می پردازد و نخست، هر باور، گمانه، نظریه، «تحول-انگاره» چگونگی آمد و شد عالمان در قضایا و دیگر شرایط سازوکاری و پویایی فهم، برای او مهم است. فیلسوف علم، به بررسی رویدادهای «جهان ذهن جمعی عالمان» می پردازد.